

Byla C-428/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. birželio 28 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Administrativen sad Varna (Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 14 d.

Pareiškėja:

„DEVNIA TSIMENT“ AD

Atsakovas:

Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

Pagrindinės bylos dalykas

Šalių ginčas susijęs su 2021 m. balandžio 28 d. *Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia „Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi“* (Valstybinės agentūros „Valstybės rezervai ir atsargos karo metu“ pirmininko pavaduotojas) priimto įsakymo dėl privalomųjų atsargų kaupimo teisėtumu.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės išaiškinimas, SESV 267 straipsnis.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir

Tarybos reglamento (EB) Nr. 1099/2008 dėl energetikos statistikos 2 straipsnio d punktą bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmenys, kurie gamybos tikslais Bendrijos viduje įvežė naftos kokso pagal Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4.23 punktą, gali būti įpareigojami kaupti privalomąsias atsargas?

2. Ar direktyvos 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias produktų, kurių privalomąsias atsargas reikia kaupti ir išlaikyti, rūšys apribojamos dalimi direktyvos 2 straipsnio i punkte, siejamame su Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalimi, nurodytų produktų rūšių?

3. Ar direktyvos 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmeniui įvežus Bendrijos viduje ar importavus vieną iš direktyvos 2 straipsnio i punkte, siejamame su Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalimi, nurodytų produktų rūšių, šis asmuo yra įpareigojamas kaupti ir išlaikyti kitos, skirtingos rūšies produkto privalomąsias atsargas?

4. Ar direktyvos 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias asmuo yra įpareigojamas kaupti ir išlaikyti produkto, kurio jis nenaudoja savo ūkinėje veikloje ir kuris nėra susijęs su šia veikla, atsargas, kai šis įpareigojimas taip pat yra susijęs su didele finansine našta (dėl kurios praktiškai neįmanoma jo įvykdyti), nes asmuo šio produkto neturi ir nėra jo importuotojas ir (arba) laikytojas?

5. Jei į vieną iš klausimų būtų atsakyta neigiamai, ar 2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas, 33 konstatuojamoji dalis, 1, 3 ir 8 straipsniai ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 17 straipsniu, įtvirtintą proporcingumo principą, turi būti aiškinami taip, kad tam tikros rūšies produkto importuotojas gali būti įpareigojamas kaupti ir išlaikyti tik tos pačios rūšies produkto, kuris buvo importo objektas, privalomąsias atsargas?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

SESV 122 straipsnis

2009 m. rugsėjo 14 d. Tarybos direktyvos 2009/119/EB, kuria valstybės narės įpareigojamos išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų

atsargas (toliau – direktyva) 33 konstatuojamoji dalis, 1 straipsnis, 2 straipsnio 1 ir 2 punktai, 3 ir 8 straipsniai

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio 1 dalis, 51 straipsnio 1 ir 2 dalys bei 52 straipsnio 1 ir 2 dalys

Pagrindinių teisių chartijos paaiškinimai, 17 straipsnio paaiškinimas

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui nėra žinoma, kad šios direktyvos nuostatas būtų aiškinęs Europos Sąjungos Teisingumo Teismas.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Zakon za zapsnite ot neft i neftoprodukti (Įstatymas dėl žalios naftos ir naftos produktų atsargų, toliau – ZZNN) 1 straipsnio 1 dalis, 2 straipsnio 1 ir 4 dalys, 3 straipsnio 4 dalis, 8 straipsnio 1-5 dalys, 12 straipsnio 1, 2, 4 ir 11 dalys, 14 straipsnio 1-6 dalys, 17 straipsnio 1-4 dalys, 21 straipsnio 1, 11, 14 ir 15 dalys, 23 straipsnio 1 ir 2 dalys, 30 straipsnio 1-3 dalys, 38 straipsnio 1 dalis; *Dopalnitelni razporedbi na ZZNN* (ZZNN papildomosios nuostatos) 1 straipsnio 8-12 punktai ir 2 straipsnio 1 ir 2 punktai

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2020 m. „DEVNIA TSIMENT“ AD (toliau – bendrovė) importavo 34 657,39 tonos naftos kokso su šiuo muitų tarifu KN kodu pagal Kombinuotąją nomenklatūrą: 2713 11 00 (Reglamento [EB] Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalies 3.4.23 punktas), naudojamo mineraloginiame procese gaminant cemento klinkerį. Nėra jokių duomenų, kad bendrovė 2020 m. būtų vykdžiusi ekonominę veiklą, susijusią su kita produkto rūšimi pagal Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 dalį ar mazutu.
- 2 2021 m. gegužės 5 d. bendrovei buvo įteiktas skundžiamas 2021 m. balandžio 28 d. Valstybinės agentūros „Valstybės rezervai ir atsargos karo metu“ pirmininko pavaduotojo įsakymas dėl privalomųjų atsargų kaupimo (toliau – įsakymas), kuriuo, remiantis ZZNN 12 straipsniu, 8 straipsnio 2 dalies 3 punktu, siejama su 8 straipsnio 3 dalimi, „DEVNIA TSIMENT“ AD nurodyta vienerių metų laikotarpiui, t. y. nuo 2021 m. liepos 1 d. iki 2022 m. birželio 30 d., savo sąskaita ir priemonėmis organizuoti ir finansuoti 7 806,058 tonų (septynis tūkstančius aštuonis šimtus šešias tonas penkiasdešimt aštuonis kilogramus) ZZNN 2 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytas privalomąsias mazuto atsargas.
- 3 Įsakymas priimtas dėl minėto naftos kokso importo 2020 m.
- 4 2021 m. gegužės 19 d. bendrovė įsakymą apskundė, taip inicijuodama teisminį procesą *Administrativen sad Varna* (Varnos administracinis teismas, Bulgarija). Ji mano, kad jai negali būti nurodoma saugoti atsargas, ir prašo panaikinti šį

įsakymą, nes jis yra neteisėtas dėl kelių priežasčių. Skunde teigiama, kad įsakymas yra neteisėtas, be kita ko, dėl to, kad nacionalinis įstatymas, t. y. ZZNN, yra nesuderinamas su Sąjungos teise, visų pirma, su direktyva, kuri buvo perkelta į Bulgarijos teisę priėmus ZZNN. Šie tvirtinimai susiję su teismo atliekamu vertinimu, ar buvo tinkamai taikoma Europos Sąjungos teisė, visų pirma Direktyvą 2009/119/EB perkeliant į nacionalinę teisę priimant ZZNN.

- 5 Bendrovės veikla nėra susijusi su mazuto, gazolių, automobilinio benzino ir (arba) dyzelino sandoriais ir tai galioja tiek 2020 m., tiek šiuo metu. Bendrovė neturi nurodytų privalomųjų mazuto atsargų, todėl ji turėtų jų įsigyti arba už užmokestį perduoti įpareigojimą kitai bendrovei.
- 6 Bendrovė neturi pagal ZZNN 38 straipsnį įregistruoto žalios naftos ir naftos produktų privalomųjų atsargų sandėlio, visų pirma pirmiau minėtiems naftos produktams, todėl ji nėra „turėtoja“, kaip apibrėžta ZZNN.
- 7 Nurodyto privalomųjų mazuto atsargų kiekio, kurį bendrovė turi sukaupti ir išlaikyti, apskaičiavimą patikrino paskirtas ekspertas.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme skundžiamu įsakymu bendrovei, kuri 2020 m. importavo naftos koksą, nurodyta laikotarpiui nuo 2021 m. liepos 1 d. iki 2022 m. birželio 30 d. sukaupti ir išlaikyti 7 806,058 tonas privalomųjų mazuto atsargų. Taigi, bendrovė, importuojanti tam tikros rūšies naftos produktą, buvo įpareigota įsigyti ir laikyti kitos rūšies naftos produktą.
- 9 Sąjungos teisės aiškinimas yra būtinas siekiant atsakyti į klausimą, koku mastu valstybės narės yra įgaliosios nustatyti, kokių rūšių produktai turi būti kaupiami ir kokios apimtys įgaliojimus jos turi bendrovių atžvilgiu, visų pirma, ką tiksliai reiškia direktyvos 33 konstatuojamoji dalis, 3 straipsnis, 8 straipsnis ir 2 straipsnio i ir j punktai, atsižvelgiant į direktyvos tikslus ir Sąjungos teisės taikymo principus, visų pirma proporcingumo principą. Pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo pateiktu direktyvos išaiškinimu, reikės nuspręsti, ar direktyva tinkamai perkelta į nacionalinę teisę ir ar dėl to bendrovei gali būti taikomas įpareigojimas saugoti būtent mazuto atsargas.
- 10 Direktyvos 3 straipsnyje, siejamame su 2 straipsnio j punktu, nurodomas rezultatas, kurį valstybės narės turi pasiekti dėl privalomųjų atsargų, t. y. užtikrinti, kad nuolat būtų išlaikytas nurodytas naftos atsargų (tekste anglų k. „oil stocks“) kiekis. Pagal direktyvos 2 straipsnio i punktą naftos atsargos – tai energetikos produktų, išvardytų Reglamento (EB) Nr. 1099/2008 A priedo 3.4 skyriuje, atsargos (tekste anglų k. vėlgi „oil stocks“). Šio priedo 3.4 dalis pavadinta „NAFTA (žalia nafta ir naftos produktai)“ ir apima 24 pogrupius. Taigi direktyva siekiama saugoti visų, o ne tik kai kurių šio priedo 3.4 dalyje nurodytų produktų atsargas. Nacionalinė teisė ZZNN 2 straipsnio 1 dalyje numato ne visų

priedo 3.4 dalyje išvardytų produktų, o tik žalios naftos ir keturių kitų naftos produktų atsargų saugojimą: 1) automobilinio benzino, 2) gazolių, žibalo tipo reaktyvinio kuro ir dyzelino, 3) mazuto, 4) suskystintųjų naftos dujų.

- 11 Nagrinėjamu atveju svarbu išaiškinti atitinkamas Sąjungos teisės nuostatas, kad būtų galima nustatyti, ar direktyva turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, kurios apriboja produktų, kurių privalomosios atsargos turi būti kaupiamos, rūšis.
- 12 Pagal direktyvą valstybės narės kaip priemonę, skirtą įgyvendinti įpareigojimą saugoti atsargas, turi galimybę nustatyti bendrovėms (t. y. privatinės teisės reglamentuojamiems juridiniams asmenims) su tuo susijusius įpareigojimus, t. y. jas taip pat įpareigoti kaupti ir išlaikyti privalomasias atsargas. Tačiau nustatydamas tokius įpareigojimus valstybės narės negali nukrypti nuo direktyvos principų ir tikslo, nustatyto Direktyvos 33 konstatuojamojoje dalyje, „*t. y. palaikyti aukšto lygio naftos tiekimo saugumą Bendrijoje pasitelkiant patikimus ir skaidrius mechanizmus, pagrįstus valstybių narių tarpusavio solidarumu, kartu laikantis vidaus rinkos ir konkurencijos taisyklių*“. Sistemiskai aiškinant šį tikslą ir galimą priemonę įpareigoti bendroves (privatinės teisės reglamentuojamus juridinius asmenis), taip pat atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 52 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą proporcingumo principą ir pateiktas faktines bylos aplinkybes, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių, ar direktyva neturėtų būti aiškinama taip, kad įpareigojimas saugoti atsargas bendrovei gali būti nustatomas tik dėl to produkto, su kuriuo ji atitinkamu laikotarpiu faktiškai vykdė ekonominę veiklą ir iš kurio galima spręsti apie jos, kaip įpareigotosios šalies kaupti atsargas, statusą.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar direktyvos tikslams ir esmei bei Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintam proporcingumo principui prieštarautų reikalavimas, kad bendrovė organizuotų produkto, su kuriuo ji nevykdė ar nevykdo veiklos, atsargas, o tai, žinoma, reikštų, kad bendrovė turėtų įsigyti ar pasiskolinti reikiamą kiekį (iš dalies perduodama įpareigojimą) ir tinkamai jį išlaikyti (tam tikslui patvirtintuose sandėliuose). Taikant tokį metodą įpareigotajai bendrovei tenka daugiausia finansinė našta (pirkimo kainos mokėjimas, atsargų sandėliavimo patalpų pirkimas arba nuoma, draudimas pagal ZZNN, mokesčių mokėjimas pagal Bulgarijos mokesčių teisės nuostatas ir t. t., taip pat įpareigojimo perdavimo atveju, jei įpareigotoji šalis apskritai turi galimybę jį perduoti) ir tai daro poveikį vidaus rinkos bei konkurencijos taisyklėms, kiek tai susiję tiek su naftos produktu, kuriuo prekiauja bendrovė, tiek su naftos produktu, kuris turi būti saugomas.
- 14 Akivaizdu, kad direktyva nėra siekiama nustatyti finansinių (į mokesčių panašių) įpareigojimų tam tikriems privatinės teisės subjektams. Priešingai, direktyva grindžiama principu, kad leidimas tokiu būdu kištis į privatinės teisės subjektų teisinę sferą yra susijęs būtent su jų gebėjimu įvykdyti jiems nustatytus įpareigojimus natūra. Tokiu būdu (laikantis direktyvos tikslo, proporcingumo principo ir vidaus rinkos bei konkurencijos taisyklių) būtų pasiekta tinkama

viešojo (Sajungos teisės) ir privataus intereso pusiausvyra, nes tiems asmenims vykdant įpareigojimą saugoti tam tikrą produktą natūra, kurie ir taip vykdo ekonominę veiklą, susijusią su tuo produktu, nekeltų jokių ypatingų sunkumų. Šiuo atžvilgiu kišimasis į susijusių asmenų sferą būtų ne toks intensyvus ir atitiktų direktyvos 33 konstatuojamosios dalies reikalavimus, pagal kuriuos toks kišimasis turi būti vykdomas pasitelkiant skaidrius mechanizmus laikantis vidaus rinkos ir konkurencijos taisyklių. Taigi tas, kas tam tikrą produktą turi ir su juo dirba, patiria daug mažesnę našta, dalį jo laikydamas kaip privalomąsias atsargas, nei tas, kas pirmiausia turėtų nusipirkti (pasiskolinti) ir sandėliuoti tam tikrą produkto kiekį, nes šis produktas nėra įtrauktas į jo ekonominę veiklą ir todėl yra už jo veiklos ribų. Tai iš esmės tik sukurtų papildomą finansinę našta bendrovei, kuri nėra nei teisės aktais nustatytas mokestis, nei mokestis už tam tikrą prekę ar paslaugą, be to, nėra susijusi pačios bendrovės veikla (pavyzdžiui, nagrinėjamu atveju cementą, klinkerį, sausąjį skiedinį, dažus, tinką, smėlius, mikronizuotas ir kitas klinties frakcijas, hidraulinius rišiklius ir betono produktus gaminanti bendrovė įpareigojama kaupti mazuto atsargas).

- 15 Reikia nustatyti, ar direktyva turi būti aiškinama taip, kad ją draudžiamos nacionalinės, kaip antai Bulgarijos, teisės nuostatos, kuriose numatyta, kad asmuo yra įpareigojamas kaupti vienos rūšies produkto privalomąsias atsargas, nes jis vykde ekonominę veiklą (importą), susijusią su kitos rūšies naftos produktu.
- 16 Pagal nacionalinę teisę tas, kas per atitinkamus kalendorinius metus importavo arba Bendrijos viduje įvežė į šalies teritoriją bet kuri iš priede nurodytų energetikos produktų, privalo kaupti privalomąsias atsargas. Be to, priešingai nei numatyta pirmiau minėtose direktyvos nuostatose, pagal nacionalinę teisę saugotinų produktų rūšys apribojamos tik tomis, kurios nurodytos ZZNN 2 straipsnio 1 dalyje (žalia nafta ir keturių rūšių naftos produktai). Taigi, Bulgarijos teisės nuostatose numatyta, kad tas, kas praėjusiais kalendoriniais metais importavo priede nurodytus energetikos produktus, yra įpareigojamas kaupti privalomąsias vieno iš ZZNN 2 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų atsargas.
- 17 Nacionalinėje teisėje neatsižvelgiama į tai, kokios rūšies energetikos produktą importavo susijęs asmuo ir ar šios rūšies produktas turi būti saugomas. Nacionaliniu įstatymu ribojant saugotinų produktų rūšis ir įpareigojant privačius asmenis kaupti tokias privalomąsias atsargas, neužtikrinama, kad įpareigotojo asmens importuojamų produktų rūšis sutaptų su saugotinų produktų rūšimi. Be to, įstatyme neatsižvelgiama į tai, ar įpareigotasis asmuo naudoja saugotiną produktą savo veikloje, ar jis gali pateikti reikalingą šio produkto kiekį, kokius administracinius reikalavimus reikia įvykdyti ir kokius finansinius išteklius reikia panaudoti norint pasiekti šį tikslą ir kaip tai paveiktų asmens finansinę padėtį ir konkurencingumą.
- 18 Visų pirma, ZZNN 12 straipsnio 11 dalyje numatyta, kad importuojant naftos koksą atsiranda pareiga kaupti mazuto atsargas. Taip yra ir nagrinėjamu atveju –

bendrovė importavo naftos kokšą, todėl buvo įpareigota kaupti mazuto atsargas, tačiau negalėjo kaupti naftos kokso atsargų.

- 19 Taigi, norėdama atlikti jai nustatytą pareigą, bendrovė turi įsigyti mazuto, kurio ji neturi. Be to, ji neturi sandėlio turėtoju būtinu leidimo, kad galėtų teisėtai savarankiškai laikyti šį kurą (nemokėdama trečiajam asmeniui – sandėlio turėtoju). Be to, pagal ZZNN bendrovė neturi teisės reikalauti, kad jai paskirtas mazuto atsargų kiekis būtų pakeistas atitinkamu naftos kokso atsargų kiekiu.
- 20 Naftos produktų, kurie turi būti saugomi pagal ZZNN 2 straipsnio 1 dalį, sąrašas yra daug trumpesnis nei priedo 3.4 dalyje, į kurią nukreipiama direktyvos 2 straipsnio i punkte, pateiktas produktų sąrašas.
- 21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, reikia nustatyti, ar direktyva turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiamos nacionalinės, kaip antai Bulgarijos, teisės nuostatos, pagal kurias asmuo yra įpareigojamas kaupti privalomas tam tikros rūšies produkto atsargas, nes jis vykdė ekonominę veiklą (importą), susijusią su kitos rūšies naftos produktu.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, nacionalinis reglamentavimas prieštarauja direktyvai, t. y. kad direktyva nebuvo tinkamai perkelta, o tai turi įtakos ginčijamo administracinio akto – įsakymo – teisėtumui.
- 23 Tokio prieštaravimo tarp direktyvos nuostatų ir nacionalinės teisės nustatymas turėtų įtakos skundžiamo įsakymo teisėtumui. Visų pirma, tokiu atveju reikėtų konstatuoti, kad įsakymas buvo priimtas remiantis nacionalinės teisės aktais, prieštaraujančiais direktyvai, kuri yra Sąjungos teisės aktas, arba kuriais ji buvo netinkamai perkelta. To pasekmė būtų ta, kad atitinkamas individualus administracinis aktas skundo nagrinėjimo proceso metu turėtų būti panaikintas, nes jo palikimas galioti būtų nesuderinamas su Sąjungos teise. Tai taip pat atitinka Sprendimo *Simmmenthal* (C-106/77) 21 ir 2 punktuose pateiktą argumentaciją. Šioje byloje išaiškinus direktyvą paaiškėtų, ar yra prieštaravimas, ar ne.
- 24 Pagal SESV 288 straipsnio 3 pastraipą direktyva yra privaloma kiekvienai valstybei narei, kuriai ji skirta, rezultato, kurį reikia pasiekti, atžvilgiu, bet nacionalinės valdžios institucijos pasirenka jos įgyvendinimo formą ir būdus. Direktyvos skirtos valstybėms narėms. Jos priima perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės, kurios turi teisinę galią nacionaliniu lygmeniu. Jei direktyva neperkeliama per nustatytą terminą arba perkeliama netinkamai, ji neabejotinai nepasieks valstybėms narėms privalomo tikslo. Siekdamas to išvengti, nacionalinės administracinės ir teisminės institucijos, vadovaudamosi lojalios bendradarbiavimo principu pagal ES sutarties 4 straipsnio 3 dalį, gali tiesiogiai taikyti netinkamai į nacionalinę teisę perkeltą direktyvos nuostatą. Tačiau tam reikia, kad norma būtų aiški, tiksli ir besąlygiška, t. y. valstybėms narėms nepalikėtų jokios veiksmų laisvės.
- 25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašomas šios direktyvos ir minėtų direktyvos nuostatų išaiškinimas turi užtikrinti būtiną aiškumą ir

besąlygiškumą, t. y. nustatyti nacionalinių valdžios institucijų įgaliojimus individualiai nustatant atsargas, kad būtų pasiekti atitinkami tikslai, arba kokia apimtimi bendrovės gali būti įpareigojamos.

- 26 Tačiau norint nustatyti tikslią direktyvos reikšmę ir turinį, reikia pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, nes pagal SESV 267 straipsnį Sąjungos teisės aktų aiškinimas priklauso Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisdikcijai.
- 27 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, nagrinėjamu atveju direktyvos išaiškinimas leis jam teisingai išspręsti ginčą kilus abejonėms dėl teisingo direktyvos išaiškinimo.

DARBINIS VERTINIMAS